

прѣзъ Гардското езеро, а останалитѣ войски испратилъ въ обходъ по брѣга му. Като съсрѣдоточилъ войскитѣ си на западния брѣгъ на езерото, той се расположилъ въ силна позиция между Сало и Гавардо. Вандомъ заелъ срѣщу него съ главнитѣ си сили укрѣпена позиция, стѣснилъ го между планинитѣ и езерото и, като прѣдалъ началството на брата си, отишълъ въ Пиемонтъ, гдѣто наскоро взелъ послѣднитѣ крѣпости: Ницца, Виллафранка и Кивассо, принудилъ савойския херцогъ да отстѣпи къмъ Туринъ и го довелъ до послѣдна крайностъ. При всичко това, принцъ Евгений, като очаквалъ подкрѣпления отъ Тиролъ и удобенъ случай за дѣйствиe, цѣлъ мѣсецъ стоялъ въ позицията си между Сало и Гавардо. Крайното положение на савойския херцогъ го подбудило обаче да отиде въ Пиемонтъ. Като жертвувалъ съобщенията си съ Тиролъ, той прѣдприелъ, по долината на Офферто, едно нощно флангово движение къмъ Брешиа, надпрѣдварилъ Вандомова братъ съ единъ прѣходъ и прѣминалъ въ Калчио прѣзъ р. Оллио. Вандомова братъ, който тръгналъ слѣдъ него отъ страна, не се осмѣлилъ да го атакува въ време на похода, самъ той прѣминалъ прѣзъ Оллио въ Понте-Вико и се расположилъ срѣщу негова фронтъ между Кремъ и Лоди. Принцъ Евгений взелъ Сончино, но не отишълъ по нататъкъ къмъ р. Адда, а се спрѣлъ на позиция при Романенго. Въ туй време Вандомъ дошълъ на помощъ на брата си и се расположилъ при Казале-Мораро, на твърдѣ близко разстояние до принца Евгения. И двамата полководци взели да маневриратъ, принцъ Евгений — за да прѣмине въ Пиемонтъ, а Вандомъ — за да му въспрѣпятствува на това. Принцъ Евгений можалъ да достигне най бързо

цѣльта си съ бой, именно: ако би тръгналъ право противъ Вандома, расположенъ на най правата и най къса посока за Пиемонтъ, и ако би се потрудилъ да го разбий въ единъ бой, въ който можалъ да очаква успѣхъ, понеже билъ по силентъ (той ималъ 30.000 войски, а Вандомъ 22.000). Но принцъ Евгений прѣдпочелъ да достигне цѣльта си чрѣзъ хитрости и маневриране. Най напредъ той тръгналъ скрито и бързо къмъ Парадизо, на горня Адда, за да може като привлече тамъ Вандома, да си отвори свободенъ пѣтъ за Пиемонтъ. Но Вандомъ, като познавалъ добръ принца Евгения и страстьта му къмъ хитроститѣ, не допусналъ да бжде излъганъ отъ него. Като прѣминалъ въ Лоди, съ 9.000 души, на дѣсния брѣгъ на Адда, той бързо тръгналъ на горѣ по него, а брата си съ 13.000 души оставилъ на лѣвия брѣгъ на Адда, близо до Кассано, въ който имало мостъ прѣзъ Адда, прикритъ на лѣвия брѣгъ съ силно прѣдмостно укрѣпление и съ канала на Риторто. Вандомъ, като дошълъ при горня Адда, расположилъ се срѣщу принца Евгения, прѣградилъ му съ окопи исхода на дѣсния брѣгъ на рѣката и съ това го накаралъ да тръгне обратно къмъ Кассано. Въ сѣщото време брата на Вандома, по заповѣдъ на послѣдния, отстѣпилъ къмъ Ривалто по лѣвия брѣгъ на Адда, подъ Кассано, и въ кассанското прѣдмостно укрѣпление се намиралъ само артилергарда му. Принцъ Евгений веднага атакувалъ прѣдмостното укрѣпление, но Вандомъ съ едно бързо движение отъ горня Адда успѣлъ ъвреме да пристигне при Кассано и, при всичко, че билъ почти три пѣти по слабъ отъ принца Евгения, отблъсналъ го и го принудилъ съ загуба да отстѣпи къмъ Тревиллио. Кръвопролитния бой при Кассано (въ който самъ принцъ Евгений билъ